

gjøre opmærksom paa, hvor overordentlig dyr Udførelsen af denne Idee havde vist sig at være. Hvilken min Anskuelse forøvrigt er derom, finder jeg ikke Anledning til her at fremsætte, og den er desuden ikke saa motiveret, at jeg vilde vove det. Det ærede Medlem her ved Siden af (Thune) yttrede ligeledes mod mig, at det var urigtigt af mig at anføre disse Bygningsudgifter mod Fangerernes bedre Forpleining; men det har jeg slet ikke gjort; jeg har tværtimod villet gjøre det Modsatte. Jeg har villet vise, at Bygningsudgifterne vare overordentlig høie, og villet henlede Opmærksomheden paa, at man fremtidigt, dersom der stod flere Byggeforetagender tilbage, skulde drage Omsorg for en større Økonomi i den Retning; havde man gjort det, saa vilde man lettere kunne have lagt Noget til paa den anden Side. Naar det ærede Medlem endvidere yttrede til mig, at mine Bemærkninger om, at man ikke skulde stille Fangerne med Hensyn til Forpleining gunstigere end den fattige, frie Arbeider, neppe behøvedes, saa troer jeg dog at kunne sige, at det vistnok i mange Tilfælde er saa, at den fattige, frie Arbeider er ugunstigere stillet i denne Henseende end Fangen. Der er i alt Fald et Moment, som bestemt maa fastholdes, og det er, at Fangen faaer sin Kost hver Dag og er sikker paa at faae den; det er den fattige, frie Arbeider ikke. Vil man endvidere tage Hensyn til, at Bespisningen beløber sig til 45 Rd. pr. Fange aarlig, saa er det, naar man vil beregne en Arbeiders Familie i Gjennemsnit til 5 Personer, 225 Rd., som en Arbeider skulde kunne fortjene til sin Families Fortering. Nu vil det ærede Medlem gjøre den Indvending, at Familien tilbeels bestaaer af Børn, som ikke spise saa Meget, men jeg vil ogsaa gjøre en Reduktion, og dog troer jeg, man skal sige, at i Gjennemsnit koster den simple, frie Arbeiders Bespisning ikke Mere end en Fanges.

Kjær: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre. Jeg hører til dem, paa hvem Forhandlingen om denne saakaldte Sulstekuur har gjort et uhyggeligt Indtryk, og jeg troer, at det ærede Medlem,

som har aabnet denne Debat, har ladet overspændte Følelser løbe af med sig. Villig skal jeg indrømme, at jeg ikke har et saadant specielt Kjendskab til denne Sag som det ærede Medlem, men der har dog været Tid i mit Liv, hvor jeg har havt Anledning til at gjøre mig bekendt med, hvorledes Fangerne i Straffeanstalterne have det; — jeg sigter navnlig til Straffeanstalten i Viborg, hvor jeg som Militair har vaaget Nætter og Dage over disse Foll, har seet, hvorledes de have det paa deres Sovesale, seet den Reenlighed, hvormed disse blive behandlede, og seet den Mad, Fangerne have nydt, og jeg maa tilstaae, at jeg i min daværende Stilling mange Gange i mit stille Sind har ønsket mig at kunne nyde en saadan Reenlighed og en saadan Pleie som den, der blev Fangerne i Fængslet tildeelt, og Enhver, der har deeltaget i Feltlivet og navnlig ligget i Dannedirektillingen, vil give mig fuld Ret i, at der der ikke var Tanke om den Orden og Reenlighed som i en Straffeanstalt. Jeg siger ingenlunde dette som en Bebreidelse imod Krigsbestyrelsen, thi Forholdene medførte, at det ikke kunde være anderledes, men jeg anfører det som et Beviis for, at man ikke saa meget skal lade sig bevæge af Følelseshensyn ligeoverfor dem, der have været Lovens Overtrædere, eftersom der ikke gjøres saadanne Hensyn gjældende ligeoverfor dem, der ere i Stillingen, der aldeles ikke kunne sammenlignes dermed, og det saa meget mere som man vel maa lægge Mærke til, at det ærede Medlem kun har anført et enkelt Tilfælde, og et enkelt Tilfælde ikke kan gjøres gjældende som almindelig Regel. Det er kun disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at fremhæve. Jeg er, som sagt, overbevist om, at den ærede Rigsdagsmand har ladet sig lede af en overspændt Følelse.

A. Sager: Dersom her forelaa et Forslag om en Forandring af Kosten, der gives i Fængslerne, vilde det have været en fuldkommen berettiget Sag at behandle, men jeg gjen tager, at det var uventet og uforberedt, at der skulde blive forebragt en Klage over Fængselskosten, grundet alene derpaa, at en Mand skulde være bleven forfullet. Det er det, jeg har kaldt en usorgsagtig Maade at behandle en saa